

Ezhar

– Meryem · 11 Eylül 2012

Kırılgan duygularım, Bugün beni sordular bana. Ne dese ydim ezhar? Güneş, Hazana
bürümüşse ruhumu; Gece, söndürüp duruyorsa Mumumu yaktıkça düşlerim... Ne dese ydim
ezhar? Bilemedim! Hasret! Boynumda yağlı bir urgan. Vuslat! Diyor sürgünsün
sürgün, Peşi sıra gayr-ı mümkün sevdanın... Keder! Yüzümde karamsar maske. İsyân!
Kızıl bir dağdır gönlümün. Lakin, Bilemedim işte. Ne dese ydim ezhar? Kambur
dilencisiyim yaşamın, Nefesini alması ne de zormuş, Yorgunum... Ah çileli babam! Oy
bahtına küskün anam! Sahi Neden bıraktınız ellerimi? Neden götürmediniz beni de? Ya
da neden söylemediniz ? "Çalılar içinde bu hayat..." Demediniz neden? Yaralıyım...
Kader sokağında bir zavallıyım. Paslanmış kolları çalınan kapıların. Çarem şaşkın, Hallerim
hüsran, Gök gürültüsü terketmiş sesimi. Şimdi ne cevap vereceğim? Baharın, kırların,
yaylaların... Mest eden kokularına. Yooo öyle kolay değil biliyorum. Ne kadar bitkin olsam
da, Sararıp solsam da, Öyle kolay değil vazgeçmek. Güzel olan bir şey var ki, Kardelenin
sevdası gibi... Umuttur yüreğimden tutan, Sevgim var ellerimi bırakmayan, Rabbim var
koruyan... Yıkılmam ezhar! Alkışlayabilirsin beni artık... Meryem ASLAN